

Programbeskrivelse

Videreutdanning i osteopati

60 studiepoeng

2020

*Studiet er etablert av Høyskolekollegiet: 21.09.15 (HK-sak 42/15)
Programbeskrivelsen er godkjent i Utdanningsutvalget: 11.09.2019 (UU/HS-sak 8/19)*

Innhold

1. Innledning	3
1.1 Formelle krav.....	3
2. Læringsutbytte.....	4
3. Studiets struktur	6
3.1 Faglig progresjon	6
3.2 Emner	7
4. Internasjonalisering	9
5. Undervisnings- og vurderingsformer	10
5.1 Pedagogisk plattform og gjennomføring av undervisning	10
5.2 Eksamens- og vurderingsformer.....	11

1. Innledning

Muskel- og skjelettplager koster samfunnet omkring 40 milliarder hvert år, og kostnaden er stigende [1]. På verdensbasis lider opp mot 20% av befolkning av langvarige smerter, det vil si smerter som varer lengre enn tre måneder [2], mens rundt 75% av alle voksne i Norge opplever smerter eller plager fra muskel- og skjelettsystemet i en eller annen form i løpet av en måned [3]. Norge trenger helsearbeidere med kunnskap og kompetanse innen smertebehandling [4].

Videreutdanningen i osteopati bygger på bachelorgrad i osteopati, og i tråd med internasjonale standarder for utdanning innen osteopati, kreves en 4-årig heltid osteopatiutdannelse. Dette kvalifiserer til opptak i Norsk Osteopat Forbund som gir ut betegnelsen Osteopat DO MNOF. Bachelorgraden gir studenten kompetansen til å praktisere osteopati på forsvarlig måte i veiledet praksis. Dette innebærer kartlegging av faktorer som hindrer bedring, klinisk og osteopatisk undersøkelse av pasienten, vurdering av sikkerhetsaspekter, samt planlegging og gjennomføring av enkel behandling for pasienten. Videreutdanningen bygger på denne kompetansen og vil spesialisere studenten innenfor osteopatifaget gjennom klinisk praksis i studentklinikken, teoretisk og praktisk fagspesialisering, samt osteopatisk og helsespesifikk forskning og utviklingsarbeid. I tillegg vil studenten tilegne seg kunnskap innen fysisk aktivitet, ernæring og psykiske og sosiale faktorer rundt smerte, for å kunne utføre en bred kartlegging og en multimodal behandlingstilnærming til pasienten.

Det primære formålet med videreutdanningen er å få studenten til å utøve osteopati på en selvstendig forsvarlig, reflektert og effektiv måte. Studenten vil inneha kompetanse til å bli en del av et tverrfaglig team i undersøkelse og behandling av pasienter med smerter i muskel- og skjelettsystemet. Dette innebærer en brobygging mellom forskning og praksis hvor studenten får kompetanse innen formidling og tolkning av forskning for å etablere en evidensinformert praksis. Studenten vil bli stimulert til kontinuerlig faglig oppdatering som kan ivaretas etter endt utdanning.

1. Ihlebæk C, Lærum E. Plager flest: koster mest, muskel-skjelettlidelser i Norge. Oslo: Nasjonalt ryggnettverk; 2. utgave Rapport 2014:1. Tilgjengelig via www.formi.no
2. Breivik H, Collett B, Ventafridda V, Cohen R, Gallacher D. Survey of chronic pain in Europe: prevalence, impact on daily life, and treatment. *Eur J Pain* 2006;10(4):287-333.
3. Ihlebæk C, Brage S, Natvig B, Bruusgaard D. Forekomst av muskel- og skjelettlidelser i Norge. *Tidsskr Nor Legeforen* 2010;130(23):2365-8.
4. Granan L.P, Jacobsen H.B, Reme S.E, Stubhaug A, Hansson P, Breivik H, Ljoså T.M. Tverrfaglig utdanning for bedre smertebehandling. *Tidsskr Nor Legeforen* 2015;135(12):1114-4.

1.1 Formelle krav

Fullført og bestått bachelorstudium i osteopati.

2. Læringsutbytte

Alle studieprogrammer ved Høgskolen Kristiania har fastsatt et overordnet læringsutbytte som enhver student er forventet å oppnå etter å ha fullført studiet. Læringsutbytte beskriver hva studenten er forventet å vite, kunne og være i stand til å gjøre som et resultat av læringsprosessene knyttet til studiet. Læringsutbytte er beskrevet i kategoriene kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.

Kunnskap

Kandidaten...

- har kunnskap om helsefremmende tiltak for pasienter: manuell behandling, stress- og smertemestring, fysisk aktivitet og ernæring
- kjenner til fosterutvikling, fødselsprosess, barns utvikling og vanlige sykdommer hos denne gruppen
- kan oppdatere sin kunnskap innenfor forsknings- og utviklingsarbeid innen osteopati
- har bred kunnskap om vitenskapen bak smerter og kartlegging av psykososiale faktorer som påvirker pasienter
- har kunnskap om markedsføring, og grunnleggende forståelse for regnskapsføring og daglig drift av klinikk
- kjenner til ulike selskapsformer, hvordan en etablerer et selskap og økonomiske modeller for drift av klinikk

Ferdigheter

Kandidaten...

- kan anvende person-sentrert tilnærming til pasienter via empati og forståelse, kartlegging av psykososiale forhold og adressere dette på en rasjonell måte
- kan anvende forskjellige modeller for klinisk problemløsning i møte med sammensatte kliniske problemstillinger, og henvise pasient til helsepersonell om indikert
- kan beherske integrasjonen av funn fra anamnese og undersøkelse, i konteksten av den biospsykososiale modellen, inn i en behandlingsplan
- kan finne, vurdere og henvise til forsknings- og utviklingsarbeid innenfor osteopati, samt integrere ny kunnskap i klinisk praksis
- kan anvende kunnskaps- og verdibasert praksis og vitenskapelig dokumentasjon i den kliniske resonnerings- og avgjørelsesprosessen
- kan anvende ulike kommunikasjonsferdigheter og opptre profesjonelt i terapeutrollen
- kan beherske osteopatiske teknikker og tilpasse disse til ulike pasienter

Generell kompetanse

Kandidaten...

- kan planlegge og gjennomføre konsultasjoner som forsvarlig, reflektert og effektiv osteopat for pasienter i ulike aldersgrupper med muskel- og skjelettlidelser
- kjenner til nytenkning, og kan kritisk søke, evaluere og innarbeide gode kliniske rutiner i praksis relatert til vitenskap
- kan formidle sentralt fagstoff til helsepersonell samt pasienter med et terapeutisk formål
- kan utveksle synspunkter og erfaringer med andre med bakgrunn innenfor fagområdet eller helsepersonell, og gjennom dette bidra til utvikling av god praksis

3. Studiets struktur

Videreutdanning i osteopati er et ettårig studium som totalt teller 60 studiepoeng. Studiet kan overordnet deles inn i fire komponenter: Klinisk veiledning og utvikling, osteopatisk og tverrfaglig behandling, etablering og drift av klinikk og helsevitenskap og forskningsformidling.

Videreutdanningen i osteopati består av seks emner og er bygget opp på følgende måte:

Videreutdanningen i osteopati				
1.semester (høst)	Klinisk veiledning og utvikling I 15 sp	Osteopatisk og tverrfaglig behandling I 5 sp	Etablering og drift av klinikk 5 sp	Helsevitenskap og forskningsformidling 10 sp
2.semester (vår)	Klinisk veiledning og utvikling II 15 sp	Osteopatisk og tverrfaglig behandling II 10 sp		

Tabell 1. Oppbygging av emner

3.1 Faglig progresjon

Videreutdanningen har en tydelig tematisk progresjon som bygger på bachelor i osteopati gjennom fordypningsemner og nye temaer. Det overordnede målet for bachelorgrad i osteopati er å oppnå fagspesifikk kunnskap til å møte pasienter og praktisere osteopati på forsvarlig måte i veiledet praksis. Studenten skal ha oppnådd kunnskap innen patologi og ferdigheter innen klinisk medisinsk undersøkelse og utførelse av sykehistorie, til å vurdere om pasienten er egnet for osteopatibehandling. Studenten vil bygge videre på denne kompetansen ervervet i videreutdanningen, for å kunne opprettholde forsvarligheten i møte med pasienten, men også utvikle ferdigheter som skaper en effektiv, reflektert og dyktig kliniker.

Emnet *Osteopatisk og tverrfaglig behandling I* gir økt kunnskap om psykologiske og sosiale aspekter ved smerte, og hvordan man kartlegger dette. Studenten vil få innsikt i barn og unges anatomi, fysiologi, patologi og utviklingsprosess. *Osteopatisk og tverrfaglig behandling II* gir innsikt i kognitive behandlingsmuligheter, samt grunnleggende forståelse for ernæring, trening og fysisk aktivitet og deres plass i forebyggende helse. Disse to emnene bygger på kunnskap fra bachelor i osteopati, og vil innebære en syntese av oppnådd kunnskap og ferdigheter, som knyttes opp mot praksisen i studentklinikken.

I det første semesteret vil emnet *Etablering og drift av klinikk* gi studenten innsikt i grunnleggende markedsføring, regnskapsforståelse og bedriftsplanlegging. Som osteopat, vil de fleste studentene ved fullført utdanning praktisere gjennom eget foretak, og dette emnet gir kunnskap om etablering og drift av klinikk.

Praksisen i 1. semester foregår i emnet *klinisk veiledning og utvikling I*, hvor studentene jobber under tett oppfølging av veileder. Denne veiledede praksisen skiller seg ut fra

veiledningen under bachelor i osteopati hvor studentene jobber i par. På videreutdanningen vil studentene arbeide selvstendig under veiledning. Fokuset i veiledningen går fra basale kunnskaper og ferdigheter til drøfting av sammenhenger mellom pasientens plager, hverdag og kropp. Praksisen i 2. semester i emnet *klinisk veiledning og utvikling II* øker graden av selvstendighet hos studenten, hvor studenten kan anvende den faglige kunnskapen og utveksle synspunkter i samtale med veileder. Gjennom begge disse to emnene vil studenten bli stimulert til livslang læring gjennom refleksjon.

Gjennom både 1. og 2. semester vil studenten få god innsikt i tolkning og vurdering av vitenskapelige artikler og kliniske retningslinjer gjennom *emnet Helsevitenskap og forskningsformidling*. Dette emnet bygger på kunnskap fra vitenskapsfag på bachelorgraden i osteopati, og vil fordype studenten innen temaet. Studenten skal kunne utarbeide et skriftlig arbeid i henhold til et vitenskapelig tidsskrift, samt kunne presentere et faglig arbeid muntlig. Studenten vil kunne få flere verktøy til å utøve reflektiv og kritisk utøvelse av yrke.

En osteopat utøver undersøkelse og behandling av pasienter i ulike aldre. Det blir lagt stor vekt på pasienthåndtering gjennom hele videreutdanningen hvor det undervises i kommunikasjon, pasient-terapeut relasjoner, psykososiale forhold og resonnering rundt valg av teknikker og behandlingsmodaliteter. Ettersom pasienter ofte presenterer sammensatte symptombilder som inkluderer kropp, psyke og sosiale komponenter, inspireres videreutdanningen i osteopati av et studieprogram innen moderne forståelse av smertevitenskap basert på retningslinjer fra "The International Association for the Study of Pain" (IASP). Dette gir studiet en god sammensetning av ny vitenskap, forskningsarbeid, fordypningsteori, osteopatiske teknikker og pasient-sentrert behandlingsfokus. Samtidig er studenten i klinisk veiledning, som gjør at undervisning og teori blir integrert opp mot pasientrettet håndtering av ferdigheter og kunnskap. Dette gjør at videreutdannelsen av osteopater følger kunnskapsbasert praksis innen muskel- og skjelettlidelser.

3.2 Emner

Emner	Studiepoeng	Beskrivelse
Klinisk veiledning og utvikling I	15	Dette emnet gir studenten muligheten til å praktisere osteopatiske ferdigheter på pasienter under veiledet praksis og observasjon ved studentklinikken. Studenten vil tilegne seg ferdigheter innen terapeutisk kommunikasjon og tilpasning av undersøkelses- og behandlingsmetoder for pasienter i ulike aldre.
Klinisk veiledning og utvikling II	15	Dette emnet skal forberede studenten på det kommende arbeidsliv gjennom veiledet klinisk praksis. Emnet bygger på Klinisk veiledning og utvikling I og øker studentens grad av selvstendighet. Studenten skal utvikle sin kompetanse i å praktisere som forsvarlig, reflektert og effektiv osteopat med god innsikt til å vurdere tverrfaglig samarbeid. Emnet fokuserer på god kommunikasjonsrelasjon med pasienter og helsepersonell, tilpasning og mestring av ulike undersøkelses- og

		behandlingsmetoder mot den individuelle pasient, samt strategier for å håndtere negative psykososiale faktorer.
Osteopatisk og tverrfaglig behandling I	5	<p>Dette emnet gir studenten økt kunnskap om hvordan man kartlegger de ulike aspektene ved smerte, og hvordan arbeid/jobb kan ha en sentral rolle i både opprettholdelse, forebygging og rehabilitering av smerter.</p> <p>Emnet gir studenten en grunnleggende innføring i fosterutvikling, fødsel, samt barn og unges anatomi, fysiologi og patologi.</p> <p>Emnet fokuserer også på å utvikle studentens praktiske ferdigheter i å utføre undersøkelser og osteopatiske teknikker og tilpasning av disse til pasientene.</p>
Etablering og drift av klinikk	5	Emnet gir kunnskap om grunnleggende markedsføring, regnskapsforståelse og bedriftsplanlegging. Studenten vil gjennom emnet tilegne seg kunnskap om etablering og drift av klinikk.
Osteopatisk og tverrfaglig behandling II	10	<p>Emnet gir studenten grunnleggende kunnskap om kosthold og ernæring og hvordan dette påvirker helsen vår. Studenten skal utvikle ferdigheter i å formidle enkle kostholdsråd som tiltak i en behandlingsplan. Studenten vil også tilegne seg kunnskap om trening og fysisk aktivitet, og hvordan man tilrettelegger øvelser for pasienter, både spesifikt og generelt for helsefremmende arbeid.</p> <p>Studenten øker sin forståelse for og håndtering av kroniske smertepasienter og hvordan kommunisere adferdstiltak for disse.</p> <p>Gjennom praktisk ferdighetstrening, syntetisering- og inklusjon av bachelorgradens læringsutbytte utvikler studenten sin selvstendighet i osteopatisk undersøkelse og mestring av behandling som tilpasses til den individuelle pasient.</p>
Helsevitenskap og forskningsformidling	10	Dette emnet gir studenten innsikt i forskningsmetodikk og -design, analyse og tolkning av data innen helse. Studenten tilegner seg praktiske og teoretiske evner tilstrekkelig for å kunne utforme vitenskapelige tekster. Emnet fokuserer på å få studenten til å reflektere over områder innen helse med behov for mer forskning, samt hvordan man inkluderer eksisterende forskning i klinisk praksis. Emnet gir studenten praktiske ferdigheter i hvordan man presenterer og formidler forskning.

Tabell 2. Emner

4. Internasjonalisering

Med henvisning til Studietilsynsforordningen av februar 2017 (§ 2-2, pkt. 7) har studiet ordninger for internasjonalsisering.

Ordningene for internasjonalsisering er tilpasset studietilbudets nivå, omfang og egenart.

Med internasjonalsisering menes her at studietilbudet settes i en internasjonal kontekst og at studentene eksponeres for et mangfold av perspektiver.

Ved videreutdanning i osteopati benyttes det en stor del engelsk faglitteratur, både i form av bøker og vitenskapelige artikler. Enkelte i fagmiljøet har deltidsstilling på utenlandske universitet innen fagområdet. Disse foreleser på engelsk, og trekker inn perspektiver fra en internasjonal kontekst. Fagmiljøet på osteopati har et stort internasjonalt nettverk, hvor det kan inviteres gjesteforelesere fra ulike land, og med ulik bakgrunn og perspektiv. Det arrangeres årlige osteopatikongresser med foredrag og workshops i flere europeiske land hvor studenter på bachelor i osteopati ofte mottar invitasjon til deltagelse. I tillegg samarbeider Høgskolen Kristiania med Norsk Osteopat Forbund ved faglig arrangement, hvor studentene inviteres til foredrag hvor det kan være osteopater eller forskere fra ulike deler av verden som holder foredrag eller workshops. Flere av de faglige ansatte holder kurs og foredrag, og deltar på kurs og foredra i utlandet og trekker inn erfaringer fra dette i undervisningen.

For spesifikke ordninger for internasjonalsisering, vises det til studiets emnebeskrivelser.

5. Undervisnings- og vurderingsformer

5.1 Pedagogisk plattform og gjennomføring av undervisning

Studiet legger vekt på varierte arbeidsformer med fokus på samarbeid og med stor grad av egenaktivitet. Det forutsettes at studentene viser initiativ og tar ansvar for eget studiarbeid, felles arbeidsoppgaver og læringsmiljø. Høgskolen Kristiania vektlegger studentaktiviserende læringsformer hvor fokus dreies fra undervisning der foreleseren er i sentrum, til læring der studenten blir subjekt i sin egen læringsituasjon. Dette stimulerer til økt læring og er også i tråd med kvalitetsreformens økte fokus på læringsutbytte. Det skjer stadig utvikling, forandring og tilvekst av kunnskaper innenfor fagområdet. Det er derfor viktig at en allerede gjennom utdannelsen tar ansvar for egen læring, noe studenten vil få bruk for i det praktiske yrkesliv ved tilegnelse av nye metoder og teknikker innenfor fagområdet.

Følgende læringsformer kan forekomme ved videreutdanningen i osteopati:

- Teoretiske forelesninger
 - Individuelle- og gruppeoppgaver
 - Problembasert gruppearbeid
- Praktisk undervisning
 - Ferdighetstrening
 - Problembasert gruppearbeid, praktisk øvelse rundt pasientkasuistikker
- Prosjektarbeid/studentpresentasjoner/oppgaver
- Klinisk veiledning
 - Individuell behandling av pasienter, under veiledning
- Selvstudium og eksamensforberedelser

Valg av læringsformer, og deres omfang, er styrt av ønsket læringsutbytte for studiet. Studiet har en tydelig progresjon som bygger på bachelor i osteopati.

Praktisk undervisning og ferdighetstrening

Yrkesutøvelse innen osteopati krever en betydelig mengde praktiske ferdigheter innen klinisk testing og undersøkelse, samt osteopatisk undersøkelse og behandling. I løpet av studiet skal studentene tilegne seg disse ferdighetene gjennom praktiske øvelser under tett oppfølging og veiledning. Derfor vil store deler av undervisningen være i praktiske undervisningsrom med behandlingsbenker.

Klinisk veiledning

Studentene vil bygge på kompetansen opparbeidet gjennom bacheloren i osteopati. Under veiledning og tett oppfølging utføres førstegangskonsultasjoner og gjennomføringer av behandlingsplaner på ulike pasienter. Klinikpraksisen gir en unik mulighet til å praktisere sine ferdigheter og oppnådd kunnskap underveis i studiet. Studentklinikken fungerer som en bro mot arbeidslivet, der målet er å gjøre studenten selvstendig, effektiv og faglig trygg i håndtering av pasienter med smertetilstander. Den kliniske veiledningen er en viktig del av

studiet ved å få studenten til å mestre undersøkelses- og behandlingsmetoder, samt utvikle sine kommunikasjonsferdigheter og tverrfaglige samarbeidsevner.

5.2 Eksamens- og vurderingsformer

Gjennom studiet benyttes flere ulike eksamens- og vurderingsformer. Det tilstrebes at vurderingsformene er godt tilpasset læringsutbyttet i det enkelte emnet, samtidig som det etterstrebes en hensiktsmessig fordeling av ulike eksamensformer igjennom hvert semester i studiet. Vurderingsformene skal gjenspeile ønsket om å ansvarliggjøre studenten. Det legges derfor opp til flere mulige vurderingsformer som tilpasses emnets egenart og gir studentene ulike former for utfordringer både individuelt og i grupper.

Høgskolen praktiserer Multiple Choice, skriftlig individuelle eksamener, skriftlige hjemmeeksamen, mappevurdering, muntlig eksamen, bacheloroppgave, masteroppgave og praktisk eksamen.

Enkelte emner kan innebære obligatoriske aktiviteter som må godkjennes for få gå opp til eksamen. Dette kan være arbeidskrav som består av en eller flere oppgaver. Omfang og plan for arbeidskrav angis i emnebeskrivelsene. Det kan også være undervisning som er obligatorisk eller krever et oppmøte på en gitt prosentandel. I tillegg kan obligatoriske aktiviteter innebære spesifikke læringsaktiviteter eller praksis. Det gis informasjon om obligatoriske aktiviteter i emnebeskrivelsen. (Vurderingsuttrykket for obligatorisk aktivitet er Godkjent/Ikke godkjent).

For utfyllende informasjon angående eksamen, se Høgskolen Kristianas hjemmesider.

Vurderingsformer er beskrevet i de enkelte emnebeskrivelser.